

31 oktober

“En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer.”

Openbaring 21:1

Opvallend is dat Johannes bij wat hij nu ziet, de profeet Jesaja citeert. In Jesaja 65:17 lezen we “Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; aan wat vroeger was, zal niet gedacht worden, het zal niemand in de zin komen”. Die toevoeging is best belangrijk. “Het zal niemand in de zin komen”. In de Staten Vertaling lezen we zelfs dat er niet meer aan gedacht zal worden. Betekent dit dat we als het ware gehersenspoeld zullen zijn en dat onze herinnering gewist is, zoals we een harde schijf op de PC van zijn gegevens kunnen ontdoen? Ik denk het niet. De eeuwigheid zal ons tijd geven de Here Jezus te verheerlijken en de Heilige God te danken, alles voor de verlossing die ons deel is geworden. Dat kunnen we alleen doen, als we herinnering hebben aan hoe het vroeger was. Juist het afscheid van het verdrietige stimuleert ons om lof aan de Verlosser te brengen.

We leren hier iets dat wel belangrijk is. De herinnering aan vroeger is er dus wel, maar de heerlijkheid van de nieuwe werkelijkheid is zo overrompelend groot, de herinnering zal zijn kracht kwijtraken door de vreugde van het nieuwe. Het blijde zal zo veel indruk maken dat daardoor het voorgaande verdrietige overklast wordt.

Soms zien we verdriet bij kinderen, tranen op de wangen, het kan een heftige emotie zijn. We weten met een aardigheidje een lach op het gezicht te toveren en aan het verdrietige denkt het kind niet meer. Het verdriet werd verdreven door het goede en het blijde.

Wanneer we het citaat leggen naast de woorden van Johannes valt op dat Jesaja sprak van ‘scheppen’, “Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde”. Wanneer we vooruit lopen op wat we gaan lezen in de laatste hoofdstukken, dan kunnen we nu al zeggen dat het levensprincipe een heel ander zal zijn dan het tegenwoordige. Het wordt verrassend mooi. Het zal er zijn voor ieder die gelooft.